

Televisió Ràdio

L'«A PÈL TOUR» VA OMLIR EL TEATRE MUNICIPAL I UNES 700 PERSONES VAN SEGUIR EL PROGRAMA DES DE L'EXTERIOR

Millán i Corbacho donen dues hores de glòria a Caldes de Malavella

Les bromes sobre el nom del poble i l'aigua amb gas van ser constants en el xou de dimarts

MONTSE CODINA
CALDES DE MALAVELLA

□ Caldes de Malavella va viure dimarts una petita revolució provocada per l'arribada de l'A pèl tour. Conscients que mig Catalunya –no exagerem: van seguir el programa 417.000 persones– estaria pendents d'ells, els caldens van abocar-se en el programa. No hi ha res com sortir a TV3 (i si és en un programa dels simpatiquíssims i hiperdivertits Santi Millán i José Corbacho, encara millor) per demostrar que s'és important. Ja ho va dir un senyor en els minuts finals del programa: «M'acabeu de donar l'existència: diuen que no ets ningú fins que no surts a la tele». I Caldes va tenir quasi dues hores de glòria.

La revolució va començar unes hores abans del programa, amb l'arribada de l'equip de l'A pèl tour per començar a preparar-ho tot. Millán i Corbacho van sopar en un restaurant pròxim al teatre municipal amb els convidats que havien d'intervenir al programa –l'exfutbolista José Mari Bakero i els televisius Albert Om i Toni Soler–, se suposa que per acabar de polir els espontanis diàlegs posteriors.

Era cap a un quart d'onze de la nit quan Corbacho i Millán van visitar la plaça on s'havia instal·lat una pantalla gegant per tal que tots els caldens que no havien pogut accedir al teatre poguessin seguir el

Jacuzzi. Corbacho i Millán es van banyar amb una «voluntària» del públic.

programa. Un bon lloc per anunciar que en els pròxims minuts començaria el veritable xou.

Després d'un bloc publicitari, els dos actors del Terrat van aparèixer a l'escenari del teatre donant la benvinguda al públic i iniciant l'espectacle fent menció als aspectes més característics del poble des d'una banyera d'hidromassatge. Millán i Corbacho –o els seus guionistes– no es van esbrèmer gaire el cervell a l'hora de buscar el fil conductor del programa: la broma sobre el nom de Caldes de Malavella (allò tan suat de la xinesa i el xinès...) i l'estreta vinculació de Caldes amb l'aigua termal, i de l'aigua termal amb el gas, i del gas amb els rots...

Amb tot, les més de 300 persones que van omplir el teatre van premiar amb riallades i aplaudiments els jocs de paraules i les bromes de Millán i Corbacho. Menció especial mereix la noia del públic que es va adormir a primera fila, un fet que va fer reflexionar els dos protagonistes: «Potser ara mateix tot Catalunya està dormint!»

Potser molt originals no van ser, però no es pot negar que amb la seva simpatia Millán i Corbacho es van posar el públic a la butxaca sense gens d'esforç. I va arribar el moment de presentar el primer convidat, José Mari Bakero, que va ser rebut amb entusiasmes aplaudiments i alguna samarreta de la Reial Societat.

L'entrevista –farcida de referències al Barça i als antics companys de Bakero, des d'Stòitxkov fins a Romario– va ser la part més estructurada i tranquil·la de la nit, malgrat que Millán i Corbacho mantenen el mal costum de convertir el convidat en un simple secundari.

Faltava encara el diàleg de Toni Soler i Albert Om al sofà de Millán i Corbacho. En els prop de deu minuts que van estar a l'escenari, Soler i Om van demostrar, una vegada més, que només els cal respirar per provocar riallades. Com a mínim, van oferir una de les veritats més contundents del programa: «De veritat és així?», va preguntar Soler a Om en un moment del diàleg. «De veritat. Com a mínim, això diuen els guionistes».

El millor, però, i sense cap mena de dubte, van ser els minuts finals, amb la visita que Millán va fer al balneari Prats. La fugida –inútil– d'alguna de les clientes del centre, la transformació que va patir un dels cambrers davant la càmera de televisió –gairebé va assegurar ser el gícoló oficial del balneari– i l'escola de sirenes nocturna que se'ns va mostrar en les últimes imatges no van tenir preu. No és d'estranyar que Millán acabés entrant vestit dins la piscina. «T'has mullat!», li va dir una de les sirenes. «Sí, senyora. Ja se sap, són coses que passen quan entres a l'aigua»...